

1.list Janův

¹ Což bylo od počátku, což jsme slyšeli, co jsme oěima svýma vidili, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, ² (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme vidili jej, a sviděime, i zvěstujeme vám ten život věný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám,) ³ Což jsme vidili a slyšeli, to vám zvěstujeme, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. ⁴ A toto^t píšeme vám, aby radost vaše byla plná. ⁵ To^t jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slyšeli od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. ⁶ Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme a nečiníme pravdy. ⁷ Pakli^t chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Ježíše Krista Syna jeho očisťuje nás od všelikého hříchů. ⁸ Pakli^t díme, že hříchů nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. ⁹ Jestliže pak budeme vyznávati hříchů své, věrný^t jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchů, a očistil nás od všeliké nepravosti. ¹⁰ Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a není^t v nás slova jeho.

2

¹ Synáčekové moji, toto^t vám píší, abyste nehřešili. Pakli^t by kdo zhřešil, příměluvcí máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. ² A on^t jest obět slítování za hříchů naše, a netoliko za naše, ale i za hříchů všeho světa. ³ A po tom^t známe, že jsme jej poznali, jestliže přikázání jeho ostěháme. ⁴ Dí-li^t kdo: Zním jej, a přikázání jeho neostěhá, lhář^t jest, a pravdy v něm není. ⁵ Ale

kdož^t ostòíhá slova jeho, v pravdì^t láska Boží v tom jest dokonalá. Po tom^t známe, že jsme v nìm. ⁶ Kdo praví, že v nìm zùstává, má^t, jakž on chodil, i tento tak choditi. ⁷ Bratøí, ne nijaké nové pøikázání vám píšì, ale pøikázání staré, kteréž jste mìli od poèátku. A to pøikázání staré jesti^t slovo to, kteréž jste slyšeli od poèátku. ⁸ A zase pøikázání nové píšì vám, kteréžto jest pravé i v nìm i v vás. Nebo tma pomíjí, a svìtlo to pravé již svítí. ⁹ Kdo praví, že jest v svìtle, a bratra svého nenávidí, v temnosti^t jest až posavad. ¹⁰ Kdož miluje bratra svého, v svìtle zùstává, a pohoršení v nìm není. ¹¹ Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oèi jeho. ¹² Píšì vám, synáèkové, že^t jsou vám odpuštìni høíchové pro jméno jeho. ¹³ Píšì vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od poèátku. Píšì vám, mládenci, že jste zvítizili nad zlým. ¹⁴ Píšì vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od poèátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zùstává, a že jste zvítizili nad zlým. ¹⁵ Nemilujtež svìta, ani tìch vící, kteréž na svìtì jsou. Miluje-li^t kdo svìt, není lásky Otcovy v nìm. ¹⁶ Nebo všecko, což jest na svìtì, jako žádost tìla, a žádost oèí, a pýcha života, to^t není z Otce, ale jest z svìta. ¹⁷ A svìt hyne i žádost jeho, ale kdož èiní vůli Boží, ten trvá na vìky. ¹⁸ Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchaly, že antikrist pøijítì má, i nyní^t antikristové jsou mnozí. Odkudž známe, že poslední hodina jest. ¹⁹ Z nás^t jsou vyšli, ale nebyli z nás. Nebo by^t byli z nás, byli^t by zùstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjeveni byli, že nejsou všickni z nás. ²⁰ Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko. ²¹ Nepsal jsem vám proto, že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. ²² A kdo jest lháø, nežli ten, kdož zapírá, že Ježíš není Kristus? Ten^t

jest antikrist; kdo^t zapírá Otce, zapírá^t i Syna. ²³ Každý kdož zapírá Syna, nemá^t ani Otce. ²⁴ A protož zůstaniž v vás to, což jste slýchali od počátku. Zůstane-li^t v vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otcí zůstanete. ²⁵ A to^t jest to zaslíbení, kteréž nám zaslíbil, totiž ten život věčný. ²⁶ Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. ²⁷ Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo uěl vás, ale jakž pomazání to uel vás o všech věcech, a pravé^t jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. ²⁸ A nyní, synáèkové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smilé doufání míli, a nebyli zahanbeni od něho v èas pøíchodu jeho. ²⁹ Ponìvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož èiní spravedlnost, z něho jest narozen.

3

¹ Pohleíte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Proto^t svìt nezná nás, že jeho nezná. ² Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještì^t se neokázalo, co budeme. Víme^t pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viditi jej budeme tak, jakž jest. ³ A každý, kdož má takovou nadìji v něm, oèišt^uje se, jakož i on èistý jest. ⁴ Každý, kdož èiní høích, èiní^t proti zákonu; nebo høích jest pøestoupení zákona. ⁵ A víte, že on se okázal proto, aby høíchy naše sòal, a høíchu v něm není. ⁶ Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehøeší; ale každý, kdož høeší, nevidil ho, aniž ho poznal. ⁷ Synáèkové, nižádný vás nesvoì. Kdož èiní spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. ⁸ Kdož èiní høích, z íábla jest; nebo íábel hned od počátku høeší. Na to^t jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky íáblovy. ⁹ Každý, kdož se narodil z Boha, høíchu neèiní; nebo símì jeho v něm zůstává, aniž

může høešiti, nebo z Boha narozen jest. ¹⁰ Po tomto^t zjevní jsou synové Boží a synové jábloví. Každý, kdož neèiní spravedlnosti, není^t z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. ¹¹ Nebo to^t jest to zvištování, kteréž jste slýchali od poèátku, abychom milovali jedni druhé. ¹² Ne jako Kain, kterýž z toho zlostiníka byl a zamordoval bratra svého. A pro kterou pøíèinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho byli spravedliví. ¹³ Nedivtež se, bratøí moji, jestliže vás svìt nenávidí. ¹⁴ My víme, že jsme pøeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratøí. Kdož nemiluje bratra, zùstává^t v smrti. ¹⁵ Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života vìèného v sobì zùstávajícího. ¹⁶ Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i my^t tedy máme za bratøí duše své klásti. ¹⁷ Kdo by pak mìl statek tohoto svìta, a vidìl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavøel by srdce své pøed ním, kterak láska Boží zùstává v nìm? ¹⁸ Synáèkové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem toliko, ale skutkem a pravdou. ¹⁹ A po tom^t poznáváme, že z pravdy jsme, a pøed oblièejem jeho spokojíme srdce svá. ²⁰ Nebo obviðovalo-li^t by nás srdce naše, ovšem^t Bùh, kterýž jest vìtší nežli srdce naše a zná všecko. ²¹ Nejmilejší, jestliže^t by nás srdce naše neobviðovalo, smilou doufanlivost máme k Bohu. ²² A zaèež ho koli prosíme, bèoeme od niho; nebo pøikázání jeho ostøíháme, a to, což jest libého pøed oblièejem jeho, èiníme. ²³ A toto^t jest to pøikázání jeho, abychom vìøili jménu Syna jeho Jezukrista a milovali jedni druhé, jakož nám dal pøikázání. ²⁴ Nebo kdož ostøíhá pøikázání jeho, v nìm^t zùstává, a on také v nìm. A po tom^t poznáváme, že zùstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4

¹ Nejmilejší, ne každému duchu vìøte, ale zkuøujte duchù, jsou-li z Boha; nebo mnozí faleøní proroci vyšli na svìt. ² Po tomto znejte Ducha Božího: Vøelický duch, kterýž vyznává Jezukrista v tìle pøiølého, z Boha jest. ³ Ale vøelický duch, kterýž nevyznává Jezukrista v tìle pøiølého, není z Boha; nýbrž to⁴ jest ten duch antikristùv, o kterémž jste slýchali, že pøijíti má, a již⁴ jest nyní na svìtì. ⁴ Vy pak z Boha jste, synàèkové, a zvítìzili jste nad nimi; nebo vìtøší⁴ jest ten, kterýž jest v vás, nežli ten, kterýž jest v svìtì. ⁵ Oni z svìta jsou, a protož o svìtu mluví, a svìt jich poslouchá. ⁶ My z Boha jsme. Kdo zná Boha, poslouchá⁴ nás; kdož pak není z Boha, neposlouchá⁴ nás. A po tom⁴ poznáváme ducha pravdy a ducha bludu. ⁷ Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a zná⁴ Boha. ⁸ Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bùh láska jest. ⁹ V tom⁴ zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bùh na svìt, abychom živi byli skrze niho. ¹⁰ V tom⁴ jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obìt slitování za høíchy naše. ¹¹ Nejmilejší, ponìvadž tak miloval nás Bùh, i my⁴ máme jedni druhé milovati. ¹² Boha žádný nikdy nespatoil, ale milujeme-li⁴ jedni druhé, Bùh v nás pøebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás. ¹³ Po tomto⁴ poznáváme, že v niò pøebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám. ¹⁴ A my⁴ jsme vidìli, a svìdìme, že Otec poslal Syna svého spasitele svìta. ¹⁵ Kdož by koli vyznával, že Ježíø jest Syn Boží, Bùh v niò pøebývá, a on v Bohu. ¹⁶ A my⁴ jsme poznali, a uvìøili o lásce, kterouž Bùh má k nám. Bùh láska jest, a kdož v lásce pøebývá, v Bohu pøebývá, a Bùh v niò. ¹⁷ V tomto⁴ jest k dokonání svému pøiøla láska Boží s námi, abychom bezpečné doufání mìli v den soudný,

kdyžto, jakýž jest on, takovíž i my jsme na tomto svìtì. ¹⁸ Bázni⁴ není v lásce, ale láska dokonalá ven vyháni bázeò; nebo bázeò trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce. ¹⁹ My milujeme jej, nebo on prve miloval nás. ²⁰ Øekl-li by kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenávidil by, lháø jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož vidil, Boha, kteréhož nevidil, kterak mùže milovati? ²¹ A toto⁴ pøikázání máme od niho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

5

¹ Každý, kdož vìøí, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, miluje⁴ i toho, kterýž zplozen jest z niho. ² Po tom⁴ poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme a pøikázání jeho ostøíháme. ³ Nebo to⁴ jest láska Boží, abychom pøikázání jeho ostøíhali; a pøikázání jeho nejsou tížká. ⁴ Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, pøemáhá svìt; a to⁴ jest to vítizství, kteréž pøemáhá svìt, víra naše. ⁵ Kdo jest, ješto pøemáhá svìt, jediný, kdož vìøí, že Ježíš jest Syn Boží? ⁶ To⁴ jest ten, kterýž pøišel vyznamenán jsa skrze vodu a krev, totiž Ježíš Kristus, ne u vodi toliko, ale u vodi a ve krvi. A Duch jest, jenž svìdectví vydává, že Duch jest pravda. ⁷ Nebo tøi jsou, kteøíž svìdectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch Svatý, a ti tøi jedno jsou. ⁸ A tøi jsou, jenž svìdectví vydávají na zemi: Duch, a Voda, a Krev, a ti tøi jedno jsou. ⁹ Ponìvadž svìdectví lidské pøijímáme, svìdectví⁴ Boží vìtší jest. Nebo toto⁴ svìdectví jest Boží, kteréž vysvìdìl o Synu svém. ¹⁰ Kdož vìøí v Syna Božího, má⁴ svìdectví sám v sobì. Kdož pak nevìøí Bohu, lháøem jej uèinil; nebo nevìøil tomu svìdectví, kteréž vysvìdìl Bùh o Synu svém. ¹¹ A toto⁴ jest svìdectví to, že život vìený dal nám Bùh, a ten život v Synu jeho

jest. ¹² Kdož^t má Syna Božího, má^t život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. ¹³ Tyto věci psal jsem vám vícecím ve jméno Syna Božího, abyste vidili, že máte věný život, a abyste věili ve jméno Syna Božího. ¹⁴ A toto^t jest to smilé doufání, kteréž máme k němu, že zaèež bychom koli prosili podle vůle jeho, slyší nás. ¹⁵ A když^t víme, že nás slyší, prosili-li bychom zaè, tedy^t víme, že máme některé prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. ¹⁶ Vidil-li by kdo bratra svého hšícího hšícem ne k smrti, modliž se za něj, a dá^t jemu Bůh život, totiž hšícím ne k smrti. Jest^t hšíc k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil. ¹⁷ Každá nepravost jest^t hšíc, ale jest^t hšíc ne k smrti. ¹⁸ Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehšíc; ale ten, jenž narozen jest z Boha, ostíhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. ¹⁹ Víme, že z Boha jsme, ale svít všecken ve zlém leží. ²⁰ A víme^t, že Syn Boží pšicel, a dal nám smysl, abychom poznali Toho Pravého, a jsme^t v tom Pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. On^t jest ten pravý Bůh a život věný. ²¹ Synáèkové, vystóhejte se modl. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900